

El comportament actual dels catalans al llarg de la història

Autor: Salvador Brulles i Moragues

Data de publicació: 04-01-2023

Ponència del professor Salvador Brulles, llegida el 19 de novembre del 2022, en el decurs del 21è Simposi sobre la Història Censurada de Catalunya, a Arenys de Munt.

Depèn del coneixement que tinguem de la història, sabrem el grau de maduresa d'una persona, i el seu desconeixement farà palesa la manca de la realitat que viu. Recuperem, doncs, la memòria del rei Pere el Gran, el canonge Pau Claris i el President Francesc Macià, models de caràcter i potencialitat de la Nació Catalana.

Durant més de 500 anys, els catalans hem dirigit l'Estat Català, però, en portem 300 de dirigits i sotmesos a l'estat espanyol. Sense un canvi de mentalitat que comporti una actitud caracterològica com a dirigent, no sorgiran a Catalunya les personalitats motivadores i alliberadores que li són imprescindibles per la seva plenitud política.

Desentendre's de la història que ens és pròpia, ens desubica de l'ambient natural, desdibuixant el correcte desenvolupament de la nostra personalitat individual, i ens aïlla i desvincula de la col·lectiva. D'aquesta manera es creen reaccions de ressentiment personal amb tot i amb tothom. El coneixement de la pròpia història enriqueix el desenvolupament cultural de la comunitat.

L'oblit de la pròpia història no es pot perpetuar per més temps, ja que és generadora d'incoherències de pensament. És tasca dels historiadors divulgar el record de la nostra Història Nacional, com fa l'investigador i desvelador Jordi Bilbeny.

Quan l'home no coneix la història del seu país queda com un infant a mercè d'aquells que el manipulen. D'aquí ve la importància capital dels estudis que fan tots els membres de l'Institut Nova Història.

S'ha d'ensenyar la veritable història de Catalunya, no la falsejada que s'ensenyava a les nostres escoles i Universitats. Diguem-ho una vegada més: si se segueixen ensenyant les teories tergiversadores d'En Vicens Vives, el nostre futur

seguirà sotmès als nostres ancestrals exterminadors. Però, si ben al contrari, s'ensenyés la Història d'En Ferran Soldevila i dels historiadors de l'Institut Nova Història, faria anys que tindríem el nostre desitjat estat propi.

Els catalans tenim el caràcter anestesià per tants anys de dictadura i tergiversació històrica, minimització educativa, d'influències de tot tipus de mitjans informatius, amb mètodes psicològics manipuladors.

Diem que «qui diu les veritats perd les amistats». No és certa la frase. Després de 40 anys d'experiència professional, us puc assegurar que qui no diu les veritats no té amistats. Sols un veritable amic et diu les veritats. No hi ha teràpia possible que guareixi sense la veritat. Si volem assolir els nostres anhels, hem de ser capaços de restaurar el caràcter català reconeixent la nostra condició de dominats per altri.

La humilitat és el guant de la hipocresia. L'ambigüitat no genera cap mena de seducció de futuritat, sinó que podreix la democràcia. La naturalitat i senzillesa d'una persona ens diu el grau d'honorabilitat que té.

A Catalunya es dona l'acomplexament mateix que a totes les nacions colonitzades per un altre estat. Tot i així, els catalans hem donat grans personalitats de talla mundial i en seguirem donant, fent aportacions que fan avançar la humanitat en camps diversos. Ara sols ens manca materialitzar la nostra aportació com a país en el concert de les nacions lliures del món.

Sense conèixer la por no es pot interpretar bé l'ésser humà. La por és la causant de tiranies conscients i inconscients, provocant un fet gravíssim: l'autocensura. Actualment estem sota una pressió de psicosis col·lectives infoses pels amos de la colònia i difoses pels col·laboracionistes, fet remarcable que ens porta a dir que estem en una dictadura encoberta.

Ens preguntarem per què hi ha catalans que col·laboren amb l'enemic. Doncs, perquè ja s'han donat per vençuts. La por de l'oportunista s'ha apoderat de la seva dignitat moral. Els reconeixereu per la màscara que porten d'autocomplaença a base d'automentides, però, la derrota els corseca: la porten ben escrita a la cara. Un esclau sempre és un esclau. D'aquí ve que odien tant la valentia dels catalans dignes que lluiten per alliberar el país i la nostra pròpia identitat nacional. Amb dirigents-models és pot assolir l'èxit.

Els paranyes dels colonitzadors actuals no pararan. Ens n'han fet, fan i faran. Saben que això ens debilita el caràcter i afebleix la nostra voluntat de ser catalans lliures com érem abans del 1714. El nostre comportament es veu condicionat i supeditat per la lluita constant que suportem per la supervivència de la nostra cultura i nació.

Els afanyos inconscients i conscients del poble català per alliberar-se disposen d'una eina per refer el caràcter: és la ciència Psicoestètica, un mètode formatiu que ens deixà el psicòleg Carles Muñoz i Espinalt.

Un altre factor a potenciar és l'oratorària. Si ajuntem la manca de caràcter i la migradesa oratorària que mostren els nostres empetitits polítics, és un fet alarmant i perillós que mai no s'havia donat en la història de Catalunya.

Posseïm tota la legitimitat natural i moral, com a poble, com també les capacitats creatives i polítiques per esdevenir de nou un dels estats més avançat del món. Conèixer amb profunditat la nostra història, ens imprimirà caràcter, un caràcter que ens és imprescindible per assolir i defensar la nostra independència.

SALVADOR BRULLES I MORAGUES

Professor de Psicoestètica

9 de novembre del 2022